

Arrest

nr. 79 141 van 13 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die loco advocaat M. VERRELST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die de Iraakse nationaliteit bezit en het sjiietisch geloof aanhangt, verklaart afkomstig te zijn van Kerbala in Zuid-Irak. U en uw familie zouden nooit politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst. Na de val van het Baathregime van Saddam Hussein zou u in 2003 door het Amerikaanse leger zijn gerekruteerd bij de politie. U zou zijn ingezet in het gouverneursgebouw van Kerbala. De gouverneur van Kerbala zou u in 2003 als zijn persoonlijke lijfwacht hebben aangesteld en dit tot begin 2005. Hierna zou u als ambtenaar hebben gewerkt op de dienst "afgifte van documenten" van het gouverneursgebouw. U zou nog steeds bij de politie in dienst zijn geweest maar als burger. Eind 2007 zou u thuis een anonieme dreigbrief hebben ontvangen. U zou beschuldigd worden van

collaboratie met het Amerikaanse leger. Uit angst voor vervolging door milities zou u Kerbala hebben verlaten en u in Bagdad hebben gevestigd. Tot januari 2009 zou u bij uw vriend in de wijk 'al Salam' in Bagdad hebben gewoond. U zou er als verkoper in de voedingswinkel van uw vriend hebben gewerkt. In januari 2009 zou u opnieuw een dreigbrief hebben aangetroffen in het huis van uw vriend. U zou nogmaals zijn beschuldigd van collaboratie met het Amerikaanse leger. U zou onmiddellijk zijn ingetrokken bij uw schoonfamilie in de wijk 'al Hadal' in Bagdad. U zou er tot begin juli 2011 hebben gewoond en voor uw oom die bouwondernemer is hebben gewerkt. U zou toezicht hebben gehouden op zijn bouwwerken. Op 5 juli 2011 zou uw schoonvader een anonieme dreigtelefoon hebben ontvangen. Weer zou u zijn beschuldigd van collaboratie met het Amerikaanse leger. Uit vrees voor vervolging door milities zou u beslist hebben Irak te verlaten. U zou omstreeks 11 juli 2011 naar Erbil in Noord-Irak zijn gevlucht. In Erbil zou u van uw schoonfamilie in Bagdad hebben vernomen dat ze op 12 juli 2011 opnieuw een dreigbrief zouden hebben aangetroffen weerom met dezelfde beschuldigingen van collaboratie met het Amerikaanse leger. U zou in het bezit van uw Iraakse paspoort legaal Turkije zijn ingereisd. Vervolgens zou u op 5 augustus 2011 clandestien naar België zijn doorgereisd voor asiel.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

Vooreerst zijn er ernstige twijfels gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als persoonlijke lijfwacht van de gouverneur van Kerbala. Zo verklaarde u nooit enige training als lijfwacht te hebben genoten. Ook van een militaire opleiding zou er niet echt sprake zijn geweest. U zou enkel een standaard wapentraining van ongeveer een maand hebben gehad maar deze vond plaats tijdens uw dienstplicht, nog ten tijde van het voormalige Baathregime. Ook bij uw rekrutering als politieagent door het Amerikaanse leger zou er geen sprake zijn geweest van een militaire opleiding of training tot lijfwacht. Zo zou u louter zijn onderworpen aan een test om een wapen, dat gedemonteerd was, terug in elkaar te steken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Uit bovenstaande schets lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat u zonder enige specifieke opleiding of expertise als lijfwacht door de gouverneur bent aangesteld als zijn 'body guard'. Uw uitleg als zou hij u hebben geselecteerd omdat hij uw familie goed zou kennen is niet overtuigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Immers, uzelf verklaarde dat de gouverneur niet tot uw stam behoort waardoor een eventuele druk tot tribale loyaliteit hier niet meespeelt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook merkwaardig is de vaststelling dat u verklaarde dat de vorige lijfwachten van de gouverneur allemaal politieagenten zouden zijn geweest, wat dus aangeeft dat zij wel een (politie)training hebben gekregen. De gouverneur zou hen hebben vervangen door vier personen, u inbegrepen, zonder enig politieprofiel of expertise als lijfwacht (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Bovenstaande klinkt zeer onrealistisch. Immers, het is weinig geloofwaardig dat de gouverneur professioneel veiligheidspersoneel zou hebben vervangen door onervaren personen die zijn eigen veiligheid in gevaar zouden kunnen brengen. Uzelf gaf aan dat de gouverneur gewond is geraakt tijdens een aanslag op zijn persoon (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, p. 7). Zich bewust zijnde van het feit dat hij een potentieel doelwit kon zijn van opstandelingen lijkt het geheel onwaarschijnlijk dat de gouverneur zich voor zijn persoonlijke veiligheid liet omringen door onervaren en niet-opgeleide lijfwachten. Ook al zou de gouverneur het volste vertrouwen in u hebben gehad, dan nog mag in alle redelijkheid worden gesteld dat enkel deze eigenschap als lijfwacht niet kan volstaan indien u niet tegelijkertijd een gedegen opleiding zou hebben genoten en niet over de juiste technieken/vaardigheden zou beschikken om uw baas te beschermen.

Dient aangestipt dat u documenten voorlegde ter staving van uw tewerkstelling als lijfwacht van de gouverneur. Volgende opmerkingen moeten hieromtrent worden gemaakt. Zo legde u een kaart (uitegvaardigd door het "Kerbala Governorate") neer met vermelding van uw functie als lijfwacht van de gouverneur. Echter, dit document blijkt eerder amateuristisch te zijn opgesteld door de scheve geknipte randen van het karton en het geplastificeerd gedeelte. Ook opmerkelijk is dat het identiteitsnummer en de afgiftedatum op de kaart met balpen zijn ingevuld terwijl alle overige gegevens gedrukt zijn. Vervolgens staan er zware spellingsfouten aan de Engelstalige ommekant van de kaart, namelijk 'Protection of the Governar' ipv. 'Protection of the Governor' en 'Allow to him to Carry the Weapon' ipv. 'Allow him to Carry a weapon'. Er rijzen dan ook twijfels aangaande de authenticiteit en herkomst van deze kaart (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Voorts dateert deze kaart van 2003 en geeft zij geen geldigheidsduur aan. U kon geen enkel ander document voorleggen dat aantoonde dat u tot ongeveer begin 2005 als persoonlijke lijfwacht zou hebben gewerkt voor de gouverneur. Hiermee geconfronteerd gaf u plots aan nog over een politieke kaart van 2005 te hebben beschikt die u met uw wapen zou hebben moeten inleveren bij de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7, p. 8). Gevraagd of u van het Amerikaanse leger documenten zou hebben ontvangen verklaarde u een 'temporary weapons card' van de Amerikanen te hebben gekregen. Met deze kaart zou u de toelating hebben gehad tot het dragen van wapens (zie gehoorverslag CGVS, p. 7, p. 8). Echter, ook deze kaart - die u ter staving

neerlegt - roept ernstige vragen op omtrent de authenticiteit en herkomst ervan. Zo blijken de velden met de wapengegevens 'weapon model', 'weapon make' en 'weapon serial number' niet te zijn ingevuld met de respectievelijke gegevens van uw wapen(s). In plaats hiervan staat diagonaal over deze velden 'Body Guard' genoteerd. Dit is zeer bevreemdend omdat deze kaart precies het dragen van een (specifiek) wapen moet attesteren. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat dit eventueel te wijten kan zijn aan het feit dat u meerdere wapens van de Amerikanen zou hebben gekregen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dan nog dringt de vraag zich op waarom dit dan niet verder gespecificeerd werd op het document dat u neerlegt en dat daartoe dient.

Ook bleek u niet in staat te vertellen waarvoor 'Karbala P.D.'- vermeldt bij het veld 'Employer Name' - voor staat. Evenmin kon u uitleggen waarvoor 'City Admin' staat bij het veld 'Employer Address' (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is merkwaardig dat u als drager van deze kaart hierover geen kennis heeft. Voorts dient opgemerkt dat deze kaart is afgeleverd begin augustus 2003 en reeds op 1 september 2003, minder dan een maand later, is komen te vervallen, dit terwijl u verklaarde tot ongeveer begin 2005 als lijfwacht van de gouverneur te hebben gewerkt. Na confrontatie verklaarde u plots nog een recentere kaart te hebben ontvangen van het Amerikaanse leger maar deze niet bij te hebben. U zou niet weten of dit document nog bij u thuis zou liggen. Ook verklaarde u niet te weten welke geldigheidsdatum op die kaart vermeld staat (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze uitleg is weinig geloofwaardig. Op de vraag of u over recentere documenten beschikt van uw tewerkstelling als lijfwacht en als ambtenaar bij het gouvernoraat verklaarde u nog over "vele documenten" te beschikken die u thuis in Irak zou hebben achtergelaten. Echter, nadat u gevraagd werd hiervan een opsomming te geven, bleek u dit plots niet te kunnen en beperkt u zich tot uw aanstellingsdocumenten bij de politie en als ambtenaar op het gouverneursgebouw, die u thuis zou hebben liggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, p. 9). U heeft deze documenten niet door uw familie laten nasturen. Uw uitleg als zou u het belang hiervan niet hebben ingezien is niet overtuigend gezien u immers wel andere documenten van uw werkzaamheden in het gouverneursgebouw heeft voorgelegd (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

Alle bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw voorgehouden tewerkstelling als persoonlijke lijfwacht van de gouverneur van Kerbala en als ambtenaar in het gouverneursgebouw. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

In dit verband moet overigens nog op het volgende worden gewezen. U stelt dat u, met tussenpozen, vier dreigbrieven heeft ontvangen, waarin u telkens werd beschuldigd van collaboratie met de Amerikanen. Dit gebeurde een eerste maal eind 2007, een tweede maal in januari 2009, een derde en vierde maal in juli 2011. Het is het zeer opmerkelijk dat u sinds het verlaten van Kerbala eind 2007, gedurende al die jaren van uw verblijf in Bagdad tot juli 2011 (bijna vier jaar lang), nooit persoonlijk bent benaderd of in aanvaring bent gekomen met leden van deze milities, ook al zou u in die periode toch nog dreigbrieven hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, p. 9-11). U legde drie dreigbrieven neer. De eerste dreigbrief dateert van eind 2007 toen u nog in Kerbala zou hebben gewoond. De tweede van januari 2009 toen u al in Bagdad woonde en de derde van 12 juli 2011 toen u reeds naar Erbil was vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-11). De brieven zijn volledig getypt, de oorsprong van deze dreigbrieven kan moeilijk achterhaald worden. Immers, eenieder kan een dergelijke brief opstellen. Bovendien is het zeer merkwaardig dat de milities u gedurende de bijna vier jaar dat u in Bagdad woonde enkel middels deze dreigbrieven zouden hebben lastiggevalen. U zou voor het overige ongemoeid zijn gelaten. Uw uitleg als zou u al die tijd ondergedoken hebben geleefd in Bagdad waardoor uw belagers u niet zouden hebben kunnen opsporen is geheel niet overtuigend. Immers, u verklaarde in Bagdad gewerkt te hebben. Zo zou u als verkoper in een voedingswinkel van uw vriend hebben gewerkt en later op de bouwerven van uw oom als toezichthouder op de arbeiders. Er kan dan ook geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zou u al die jaren niet zichtbaar en dus niet traceerbaar zijn geweest door uw belagers (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-11). Indien men het werkelijk op u had gemunt, mag worden aangenomen dat het niet bij deze dreigbrieven zou zijn gebleven.

Rekening houdend met alle bovenstaande vaststellingen heeft u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk gemaakt.

U legt ook nog een kopie neer van de overlijdensakte van uw schoonbroer, die tijdens het sektarisch geweld in Bagdad in 2006 zou zijn vermoord door de sjiietische milite 'al Mehdi'. Dit omdat hij als verpleger gewonden zou hebben verzorgd. Alsook een attest van het ziekenhuis waar hij heeft gewerkt dat aangeeft dat hij werd gedood. Deze stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet in gunstige zin wijzigen. Immers, op geen enkel moment haalde u een verband aan tussen de moord op uw schoonbroer en uw problemen met milities (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Uw Iraaks paspoort (geldig van 6 juli 2010 tot 4 juli 2018) en lidkaart van de subclan van uw vader, tonen weliswaar uw identiteit en afkomst uit Kerbala aan, welke hier niet ter discussie staan, maar voegen geen extra elementen toe. Uit uw voorgelegde foto's waarin u figureert met een groep mensen in aanwezigheid van

de gouverneur van Kerbala tijdens een werkbezoek in een ziekenhuis kan uw functie als lijfwacht niet worden afgeleid. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat u werkzaam zou zijn geweest in het gouverneursgebouw. Bovendien is het bevreemdend dat u niet wist te vertellen in welk jaar deze foto's zijn genomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9).

Tot slot, naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Kerbala in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en "Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers" van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiietische pelgrims in Kerbala en Najaf.

U komt uit de provincie Kerbala in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm en stabiel is. Het aantal incidenten waarbij burgers het slachtoffer worden van geweld is laag in deze provincie. Kerbala blijkt één van de zuidelijke provincies te zijn waar het minst aantal veiligheidsincidenten voorkomen. De sporadische incidenten die zich voordoen zijn - zoals hierboven reeds werd aangegeven - in hoofdzaak gericht tegen sjiietische pelgrims en concentreren zich voornamelijk in het Zuidelijk deel van de stad Kerbala, waar zich de sjiietische heiligdommen bevinden. Voor het overige zijn er geen meldingen van noemenswaardige incidenten in Kerbala en is de situatie er rustig en stabiel.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kerbala, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kerbala, in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kerbala aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 52 §2, 57/6, 2de lid, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de vreemdelingenwet; een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel; en een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat louter op basis van zijn verklaringen en de voorgelegde documenten het Commissariaat-generaal dient te erkennen dat hij aan de op hem rustende bewijslast heeft voldaan. Verzoeker verwijst in dit verband naar de UNHCR-proceduregids en naar een nota van het UNHCR inzake de bewijslast (zie stukken 2 en 3). Verzoeker meent bovendien dat hij, zoals van een asielzoeker wordt vereist, oprechte inspanningen heeft geleverd om zijn aanvraag te staven.

Verzoeker werpt op niet te kunnen verklaren waarom hij door de gouverneur werd gekozen als lijfwacht. De gouverneur koos hem misschien om persoonlijke redenen, of omdat hij wist dat hij hem kon vertrouwen. Verzoeker benadrukt dat dit wellicht belangrijker is dan enige opleiding die hij al dan niet genoten heeft. Dat hij geen enkele opleiding genoten heeft, is overigens niet waar. Verzoeker volbracht zijn legerdienst en heeft een wapenopleiding van een maand gevolgd. Verzoeker kan alleen maar bevestigen dat hij wel degelijk werd gekozen en hij deze functie wel degelijk uitoefende. De persoonlijke beweegredenen van zijn werkgever kan en hoeft hij niet te verklaren, en kunnen niet doorslaggevend zijn in zijn asielrelaas.

Met betrekking tot de door hem voorgelegde documenten stelt verzoeker dat deze wel degelijk authentiek zijn. Verzoeker voert aan de vermeldingen, voornamelijk in het Engels, niet te kunnen verklaren gezien Engels zijn moedertaal niet is en hij geen enkele invloed heeft gehad op de opmaak van de kaarten. Hem enige ongeregeldeheden verwijten, is onterecht. Verzoeker voegt hieraan toe dat hij de overige documenten die hij in Irak in zijn bezit had alsnog tracht te bekomen.

Verzoeker werpt op dat hij zijn gedrag in Bagdad zeer voorzichtig vond. Hij werkte immers maar in een kleine voedingswinkel en niet in een publieke functie. Hij dacht werkelijk dat hij op deze manier veilig was en niet traceerbaar.

2.2.1. Verweerder wijst er terecht op dat de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), doch op basis van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit onderdeel van het middel mist juridische grondslag en kan in onderhavige procedure niet nuttig worden aangevoerd.

Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet kan verklaren waarom hij als lijfwacht door de gouverneur werd gekozen en dat hij de persoonlijke beweegredenen van zijn werkgever niet kan en hoeft te verklaren, dient te worden opgemerkt dat de functie van persoonlijke lijfwacht gestoeld is op het vertrouwen van de persoon die de lijfwacht engageert. Het komt aldus aan verzoeker toe te duiden waarom hij uitgekozen werd voor de uitoefening van deze functie, zeker in het volatiele klimaat na de val van het regime van Saddam Hoessein. Het is ongeloofwaardig dat de gouverneur van Kerbala, zich bewust zijnde van het feit dat hij een potentieel doelwit is van opstandelingen, zich voor zijn persoonlijke veiligheid zou laten omringen door onervaren en niet-opgeleide lijfwachten. Dat verzoeker zijn dienstplicht onder het voormalige Baathregime heeft vervuld en een standaard wapentraining van ongeveer een maand zou hebben gehad, doet geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing aangezien uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij geen enkele training of opleiding tot lijfwacht heeft gehad. Mede in acht genomen dat verzoeker niet nuttig kan verklaren waarom hij door de gouverneur uitverkoren werd voor deze vertrouwensfunctie is het niet plausibel dat verzoeker zonder enige specifieke opleiding of expertise door de gouverneur werd aangesteld als lijfwacht.

De kaart uitgevaardigd door het "Kerbala Governorate" met vermelding van verzoekers functie als lijfwacht van de gouverneur blijkt zeer amateuristisch te zijn opgesteld gelet op (i) de scheef geknipte randen, (ii) de vaststelling dat het identiteitsnummer en de afgifte datum met balpen zijn ingevuld terwijl de overige gegevens gedrukt zijn (iii) de ernstige spellingsfouten op de Engelstalige ommezijde van de kaart (administratief dossier, stuk 10). Ook de authenticiteit van de "temporary weapons card" van de Amerikanen die verzoeker de toelating zou hebben geven om wapens te dragen, wordt terecht in vraag gesteld gelet op (i) de vaststelling dat de velden met de specificaties van de wapens die verzoeker mocht dragen (zoals model, serienummer etc.) niet zijn ingevuld, (ii) de vaststelling dat verzoeker niet kon verduidelijken waarom op de velden 'Employer Name' en 'Employer Address' respectievelijk 'Karbala P.D.' en 'City Admin' vermeldt staan (*ibid.*). Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen argumenten aan die deze twijfels met betrekking tot de authenticiteit kunnen wegnemen. Stellen dat dergelijke gebrekkige documenten, die neergelegd zijn met de intentie om zijn vluchtrelaas te ondersteunen, verzoekers geloofwaardigheid niet kunnen aantasten omdat hij niet betrokken was bij hun opmaak, kan niet ernstig worden genomen.

Verzoeker betwist voorts de bestreden motivering niet waar deze met recht stelt dat uit de neergelegde foto's niet kan worden afgeleid dat hij lijfwacht van de gouverneur zou zijn geweest of dat hij werkzaam zou zijn geweest in het gouverneursgebouw (administratief dossier, stuk 10). Tevens wordt in dit kader terecht vastgesteld dat verzoeker zelfs niet bleek te weten in welk jaar deze foto's zouden zijn genomen.

In de bestreden beslissing worden tevens terecht bedenkingen geformuleerd bij de vaststelling dat verzoeker gedurende zijn verblijf van vier jaar in Bagdad enkel per brief zou zijn bedreigd, doch nooit persoonlijk zou zijn benaderd of in aanraking zou zijn gekomen met de leden van de milities en voor het overige ongemoeid zou zijn gelaten. Indien men het werkelijk op hem gemunt had, kan worden aangenomen dat het niet bij deze dreigbrieven zou zijn gebleven. Verweerder volhardt terecht dat verzoekers uitleg als zou hij al die tijd ondergedoken hebben geleefd geenszins overtuigt. Immers, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Bagdad heeft gewerkt als verkoper in een voedingswinkel van een vriend en later als toezichthouder op de bouwerven van zijn oom (gehoor CGVS, p.5). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker al die jaren niet zichtbaar en niet traceerbaar zou zijn geweest.

Verzoeker betwist, inzake de documenten die hij voorlegde bij het CGVS omtrent de dood van zijn schoonbroer in 2006, verder niet dat dit overlijden geen verband vertoont met zijn problemen en weerlegt evenmin dat zijn paspoort en de lidkaart van de subclan van zijn vader geen extra elementen aan zijn relaas toevoegen doch slechts zijn identiteit en afkomst aantonen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Derhalve kan de schending van het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel niet worden aangenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van de omstandige motivering inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS